

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) søgte at forsvare den Optræden, som Militærmyndighederne havde udvist i Odense Valgaftehen. Det er ret naturligt, at det ærede Medlem som Militær-Person søger at hævde Nytten og Nødvendigheden af Militærvæsenet, men det er ogsaa naturligt, at den fredelige Befolkning, der den Dag havde udført sin grundlovmæssige Ret, at deltage i et Folketingsvalg, kan føle Harme, naar Militærvæsenet paa en saa uberettiget og ukaldet Maade søger at trænge sig frem og lave Justits. Det er ogsaa naturligt, at Stedets Politimester kritiserer en saadan Optræden og søger at holde Militæret borte ved Lejligheder, hvor Politiet selv saa udmærket godt kan holde den fornødne Ro og Orden. Jeg synes derfor, at man har Grund til at takke den højtærede Minister, fordi han har anset det som sin Pligt at tilkende-give disse militære Myndigheder sin Misbilligelse, og Befolkningen maa være glad ved, at det netop fra Regeringens Side gives til Kende, at Militæret ikke skal trænge sig ind paa saadanne Steder, hvor det intet har at gøre, saa at vi kunne blive fri for den Anmasselse, som vi saa ofte have haft Lejlighed til at iagttage fra Militærets Side.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Jeg kan ikke sige andet, end at det forbyr mig noget, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu lige efter at jeg har sluttet mine Udtalelser, og hvor mine Ord dog maa staa i ret frisk Brindring, vil sige, at jeg har gjort noget Forsøg paa at forsvare dette Forhold i Odense. Jeg har sagt — det er jo mærkeligt, at jeg skal gentage det, da det er saa kort siden, at det er sagt —, at jeg forstod, at man holdt Folkene hjemme den Aften, men jeg har med Hensyn til Konsigneringen, og hvad dermed staar i Forbindelse, sagt, at det forekommer mig, at det vilde have været rigtigt, om de militære og civile Myndigheder havde forhandlet indbyrdes, inden der blev truffet den Slags Foranstaltninger.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Der er slet ingen Grund for Politimesteren til at henvende

sig til Militærmyndighederne, naar Politimesteren er paa det rene med, at han har med en fredelig og rolig Befolkning at gøre, og at Politiet saa udmærket godt selv kan magte Opgaven. Og, som jeg sagde før, det maa vække Harme hos en Befolkning, at den skal mistænkes for at være ufredelig og for at ville gøre Optøjer og at se Soldater med skarpladte Geværer, parate til at rykke ud for at holde Justits.

Laurson: Da den højtærede Finansminister fremlagde det Finanslovsforslag, som er til Behandling, fremsatte han en Del Bemærkninger angaaende Finanslovs-kommissionens Virksomhed. Disse Bemærkninger have foranlediget den ærede Ordfører for det Parti, jeg tilhører, til at gøre Rede for det gode Samarbejde, som har været i denne Kommission lige indtil — jeg kan vel godt udtrykke mig saaledes — den sidste Dag. Jeg vilde gerne med Hensyn til en Side af denne Finanslovs-kommissionens Virksomhed udtale min Tilslutning til de Lovord, som i den Henseende ere faldne, idet jeg tror, at Finanslovs-kommissionen har gjort et smukt og godt Arbejde for, at de kommende Finanslove kunne blive mere overskuelige. Derimod maa jeg beklage, at jeg for mit Vedkommende ikke kan slutte mig til de Lovord, der lød med Hensyn til det gode Samarbejde, i alt Fald ikke med Hensyn til det Resultat, som dette gode Samarbejde har faaet. Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at denne ærede Kommission til syvende og sidst paa en vis Maade har svækket sit eget Arbejde ret betydeligt, og jeg kan ærligt talt ikke se, at denne Kommission har fulgt de rigtige Regler med Hensyn til en enkelt Side af den Betænkning, som vi have liggende for os. Det forekommer mig nemlig, at Arbejdet for en saadan Kommission, som er nedsat af Regeringen, og som bestaar af Mænd baade indenfor og udenfor Rigsdagen, og som bærer Navn af Finanslovs-kommission, burde være begrænset til at komme med bestemte Forslag om, hvor der muligvis var noget at spare. Men jeg kan ikke se rettere end, at de Bemærkninger, som kom bagefter, i nogen Maade forvandle denne Finanslovs-kommission til at være en politisk Kommission, og jeg kan ikke rigtig forstaa den ærede Ordførers Bemærkning om det gode Samarbejde, der har været i lang Tid, naar det saa alligevel fører til et forholdsvis mindre godt Resultat i denne Henseende. Jeg kan ikke se andet, end at de enkelte Medlemmer, som ikke billigede de enkelte Forslag, der